

Vänsterpress om Mellanöstern – slutet av januari 2015

En glädjande nyhet i slutet av januari är att de kurdiska styrkorna i Kobane nu lyckats driva ut Islamiska Staten. Fö situationen fortfarande prekär. I denna artikelsamling tar flera av texterna upp just detta.

Se även artikelsamlingen från början av januari – [Vänsterpress om Mellanöstern – januari 2015](#) och artikelsamlingarna om Islamiska Staten om den: [Vänsterpress om Islamiska staten – september 2014](#) (med länkar till fler texter) och [Vänsterpress om Islamiska staten, Irak och Syrien – september 2014](#) (bl a en artikel om den religiösa sekterismens förödande roll, med främst Syrien som exempel).

Martin Fahlgren 31/1 2015

Innehåll

Arbetaren	1
<i>Stor glädje i Kobane.....</i>	<i>1</i>
Internationalen	2
<i>Ökade klyftor ligger bakom terrorresorna</i>	<i>2</i>
Offensiv	3
<i>Kobanê befriat – kampen fortsätter.....</i>	<i>3</i>
Proletären.....	4
<i>Saudiarabien – landet med 15 000 prinsar och prinsessor</i>	<i>4</i>

Arbetaren

Stor glädje i Kobane

Johan Apel Röstlund

Arbetaren 30/1 2015

I början av veckan kom det efterlängtade beskedet att de kurdiska självförsvarsstyrkorna drivit ut IS ur den symboliskt viktiga gränsstaden Kobane i Syrien.

Nyheten om att Kobane nu är befriat har spridits fort i mederna.

Den intensiva striden om staden Kobane i nordöstra Syrien, har pågått sedan september förra året då terrororganisationen Islamiska staten, IS, lyckades ta kontroll över stora delar av staden.

De kurdiska självförsvarsstyrkorna YPG och YPJ tvingades länge kämpa i kraftigt materiellt underläge. Men i december kom vändningen då IS-soldaterna började trängas tillbaka från strategiskt viktiga positioner inne i den sönderbombade staden vid den syriska-turkiska gränsen.

Samtidigt genomfördes också sporadiska flygangrepp ledda av USA mot IS strax utanför staden och tung militär utrustning förstördes.

Omkring 200 000 människor har tvingats fly området sedan de första IS-attackerna för drygt ett år sedan. De lever nu utspridda i väldiga flyktingläger på den turkiska sidan gränsen där de på håll kunnat följa striderna. I början av veckan kom dock rapporter om att de sista gatorna tagits tillbaka av de kurdiska självförsvarsstyrkorna.

– I dag har Kobane blivit befriat och rensats från terrorister och IS. Kobane blev deras grav, sade de kurdiska styrkornas talesperson Bakr Hadj Issa till Svt i måndags kväll.

När Arbetaren når frilansjournalisten Joakim Medin, som länge vistats i och rapporterat från Kobane, är han hemma i Sverige sedan några veckor, men följer noggrant händelseutvecklingen i området.

– En av mina kontakter som var med och stred om de sista gatorna var lyrisk när jag talade med honom, säger Joakim Medin.

Kobane har de senaste åren kommit att spela en viktig roll för den kurdiska befrielsekampen och fungerat som knutpunkt för det autonoma samhälle som byggts upp i Rojava-området i norra Syrien. Oron har därför varit stor över vad som skulle hända om IS lyckades ta kontroll över hela staden.

Samtidigt har ilskan mot omvärlden, inte minst Turkiet, varit stor. Kurderna har till största del fått kämpa ensamma med betydligt sämre vapen. Många menar att de USA-ledda bombningarna endast varit ett spel för galleriet.

Turkiet har i rädsla för ökad kurdisk självständighet stängt gränserna över till Kobane och inte låtit några kurdiska soldater ta sig till staden för att bekämpa IS. Det samtidigt som turkisk militär har gått hårt åt kurdiska områden i det egna landet.

Turkiet har i stället beskyllts av många kurder för att i hemlighet stöda IS-terroristerna.

– Omvärlden har haft en väldigt låg profil i kampen mot IS. Den har ständigt visat sin avsky mot terrororganisationen, men inte gjort mycket i praktiken. Kurderna har i princip lämnats helt själva och fått kämpa med omoderna vapen och knappt några som helst förnödenheter, säger den svenskkurdiske debattören Yekbun Alp till Arbetaren.

Yekpun Alp har släktingar som stridit inne i Kobane. Hon berättar att staden kan betraktas som befriad, men att strider fortfarande pågår i byarna runt om där det fortfarande finns IS-soldater. Både hon och Joakim Medin konstaterar att det nu krävs omfattande insatser från omvärlden för att hjälpa befolkningen.

– För att alla som flytt ska kunna återvända krävs tillgång till vatten, mat, elektricitet, diesel och tält, bland annat. Och för att det ska kunna fraktas till staden behövs att Turkiet visar sig samarbetsvilligt. Omvärlden måste sätta ordentlig press, säger Joakim Medin.

Yekpun Alp berättar att det finns en oro för att IS ska samla kraft och attackera staden på nytt.
– Det är därför som YPG och YPJ fortsätter att attackera IS långt utanför Kobane, säger hon.

Det råder fortfarande osäkerhet kring om IS är i färd med att dra sig tillbaka från de många byarna utanför Kobane där de fortfarande opererar.

– Vi rör oss försiktigt framåt eftersom de kan ha minerat vägen efter sig, säger en talesperson för de kurdiska självförsvarsstyrkorna till nyhetsbyrån Reuters apropå de fortsatta befrielsestriderna i regionen.

Internationalen

Ökade klyftor ligger bakom terrorresorna

Arash Hakimnia

Internationalen 31/1 2015

Det skrivs mycket om rekryteringen av unga män från Sverige till IS. Det har även skrivits en del om svenska nynazister som slåss som frivilliga i Ukraina. Fokus ligger oftast på hur rättsväsendet ska agera för att motverka terrorresor och hatbrott. Självklart ska den som stridit i förband och grupper som gör sig skyldiga till krigsbrott och andra övergrepp åtalas vid hemkomsten till Sverige. Det är idag möjligt men det görs ofta inte. Det finns även en diskussion om skärpta lagar. I så fall måste de rimligen inkludera Ukrainafrivilliga men inte slå blint mot kurder och palestinier som för en legitim kamp.

Evin Ismail, doktorand i sociologi som forskat om fenomenet, skrev förra veckan i Dagens Arena och pekade på sociala problem som orsaker till IS-rekryteringen. Enligt Ismail har många av de som dras till IS en misslyckad skolgång bakom sig och/eller dras med psykisk ohälsa (en önskan om att dö som tillfredsställs av martyrpropagandan). Båda förklaringarna har en koppling till ett samhälle med ökade klyftor. I en tid då nätet florerar med rykten om judisk världsdominans, ”massinvandring” och civilisationernas krig har skolan misslyckats med att rusta en hel generation med källkritik. Resurser, personal och initiativ har inte funnits i tillräckligt hög grad.

Uppdrag Gransknings inslag om antisemitism visade barn och ungdomar som inte vet skillnaden på svenska judar och staten Israel. I kombination med samhällen utan framtidshopp skapas arga unga män som tar ut sin ilska på det de upplever i samhället och ser på tv på helt oskyldiga människor. I glesbygden tas ilskan ut på invandrare och i till exempel Rosengård är det judarna som får ta missriktade smällar. Det är inget ursäktande av rasismen utan ett av verktygen för att bekämpa den. Ett samhälle som rör sig mot jämlikhet och social rättvisa har enklare att ställa gemenskapen mot rasismen och andra partikulära idéer. I väntan på en annan samhällsutveckling (som är möjlig!) blir det ännu viktigare att civilsamhället engagerar sig. I veckan visade Islamakademin sitt stöd för Malmös judar och tog initiativ till återkommande möten med Judiska församlingen för att motverka rasism. I Borlänge tog en lokal företagare initiativ till att hjälpa svensk-somaliska ungdomar starta ett bandylag (vilket dokumenteras i en film med tv-duon Filip och Fredrik).

Därigenom skapades kontakter mellan människor med olika bakgrund samtidigt som ungdomar fick en meningsfull tillvaro utanför skolan. Sådana initiativ minskar grogrunden för hat och krigsrekrytering på ett lokalt plan. Det rapporteras att IS rekryterar särskilt framgångsrikt i Örebro och därmed borde lokala initiativ också kunna bidra. I förlängningen behövs såklart större samhällsförändringar. Cirkeln av klyftor, arbetslöshet och försämrad välfärd måste brytas. Det är i förlängningen det bästa botemedlet mot både rekryteringen till IS och högerextremister i Ukraina.

Offensiv

Kobanê befriat – kampen fortsätter

Kristofer Lundberg

Offensiv 29/1 2015

YPG hissar sin fana efter att ha drivit ut IS ur Kobanê.

IS belägring av Kobanê är bruten. De kurdiska försvarsstyrkorna drev i måndags ut de sista terroristerna ur staden. Flyktingar har redan börjat återvända till den sönderbombade staden som har börjat kallas Kurdistans Stalingrad, med anspelning på vändningen under andra världskriget.

slamiska staten (IS) har drivits ut ur Kobanê efter fyra månaders intensiva strider och så snabbt som nyheten kom började flyktingar att återvända.

Sedan i september har striden mellan revolution och kontrarevolution pågått, efter att IS hade belägrat den symboliskt och strategiskt viktiga staden. Kurderna har fått försvara sig i ett trefronts krig. Anfallen mot staden har skett från tre håll utan möjlighet att retirera på grund av de turkiska soldaterna i ryggen.

IS tog över omkring 300 byar i regionen och i staden är stora delar av bebyggelsen nu helt raserad. Över 200 000 människor lämnade sina hem strax innan de värsta striderna bröt ut. De

flesta har sedan dess levt under svåra förhållanden i läger vid gränsen och har på håll kunnat se de pågående striderna. Men under måndagen kom beskedet om segern. Islamisternas svarta flagga som har syns på berget Mistenur sedan i oktober har ersatts av en 85 meter lång Rojavaflagga.

Det finns nu två separata sanningar om vad som har utspelat sig, en av de som formar historien och en av de som vill skriva om den. De som betalade med sitt blod för Kobanê befrielse var det kurdiska folket. 600 kurder har fallit i försvaret av staden.

Imperialismen kommer att försöka överdriva den USA-ledda koalitionen roll och betydelsen av att ha bombat IS, men det som avgjorde slaget var att befolkningen anslöt sig till de kurdiska försvarsstyrkorna YPG och YPJ. Militärt avgörande var också den uppbackning de fick av HPG (PKK:s väpnade gren) och Peshmerga (Iraks autonoma kurdiska regions väpnade styrkor).

När IS attackerade Kobanê uppmanade vänsterpartiet PYD till beväpning av folket. Närmare 10 000 anslöt sig till YPG och nästan lika många till den kvinnliga delen av försvarsstyrkorna, YPJ. Kobanê har efter detta kallats Kurdistans Pariskommun.

Kobanê är befriat men kampen fortsätter. Stadens framtid kommer att avgöras av utvecklingen i övriga Rojava och resterande Kurdistan. Avgörandet kommer att bero på i vilken mån de kurdiska massorna själva agerar.

Kobanê:s seger är en viktig inspiration och många lärdomar kan dras av dess politiska utveckling. Men historiska erfarenheter lär oss också att utan en revolutionär socialistisk politik, att de fattiga massorna och arbetarklassen tar makten, kommer kapitalet att tvinga dem till underkastelse. Som socialister firar vi med att uppmana till att fördjupa och sprida revolutionen och inleda bygget av socialismen.

Proletären

Saudiarabien – landet med 15 000 prinsar och prinsessor

Giuliano Battiston

Proletären 23/1 2015

Bakgrund Saudiarabien

En av de mest hårdföra och kvinnoförtryckande diktaturerna i regionen. 91-årige kung Abdullah har suttit på tronen sedan 2005. Efterträds av 79-årige Salman bin Abdulaziz Al Saud

Antalet invånare är cirka 30 miljoner invånare. Sex till tio miljoner är gästarbetare utan medborgarskap.

Trots världens största oljereserver är arbetslöshet, fattigdom och bostadsbrist utbredda problem.

Är ett av de länder som ihärdigt pumpat in pengar och vapen till extremistgrupper i Syrien.

Det finns ett land som låtsas vara oberört av förra årets prisras på olja, och det är det land som i stor utsträckning är källan till det.

Kungadikaturen Saudiarabien är världens största oljeexportörer och bedöms också ha världens största oljereserver. Även om man försöker kompensera priset med att pumpa upp och exportera ännu mer råolja, så slår det halverade oljepriset hårt mot statens inkomster.

Vad som gör att sauderna än så länge klarar av att spela detta spel är att landet under lång tid samlat pengar på hög. Här finns mycket att ta av för att fortsatt hålla den parasitära kungafamiljen med dess 15 000 prinsar och prinsessor nöjda.

Ett orosmoment för de härskande är den utbredda fattigdomen och det stora sociala missnöjet. Under de senaste fyra åren har missnöjet upprepade gånger tagit sig uttryck i öppna gatuprotester, framförallt i de östra delarna av landet.

Vad händer om levnadsförhållandena för denna del av befolkningen försämras ännu mer till följd av sjunkande oljeinkomster?

USA:s president Barack Obama i ett av många möten med den nu avlidne kung Abdullah av Saudiarabien.